

خطر روند بازی در نقش‌های تکراری برای آقای بازیگر

جواد عزتی علیه جواد عزتی

احمد محمدتبریزی / در سینما قاعده‌ای کلی وجود دارد که بازیگران علاوه بر استعداد باید شم بالایی در پذیرش نقش‌های مختلف داشته باشند. استعداد و گزینش درست نقش، دو عاملی هستند که پا به پای هم حرکت می‌کنند و بازیگر را یا به قله می‌رسانند یا به زمین می‌زنند. جواد عزتی بازیگر با استعدادی است و سخت می‌شود کسی را پیدا کرد که توانایی و استعداد بازیگری او را زیر سؤال ببرد. او در هر فیلمی که بازی کرده، توانسته نقش را مال خود کند و به اندازه قابلیت‌های فیلم به چشم بیاید، ولی در عالم سینما استعداد و توانایی یک چیز است و داشتن انتخاب‌های درست یک چیز دیگر. جواد عزتی با وجود استعدادهای ناب بازیگری‌اش در سال‌های اخیر، گاه انتخاب‌های خوبی در سینما نداشته است.

دست به تکرار خودش می‌زند؟ شبیه بودن کنش و واکنش‌ها، حالات و جنس بازی جواد عزتی در فیلم‌های مختلف، تماشاگر را با بازیگری یکنواخت و معمولی روبه‌رو می‌کند. آنچه که ما از این بازیگر بر پرده سینما می‌بینیم، اکت‌ها و نقش‌هایی شبیه به هم است که پس از مدت کوتاهی تماشاگر را به این فکر می‌اندازد که جواد عزتی این فیلم تفاوت زیادی با جواد عزتی فیلم‌های قبلی‌اش ندارد.

این نکته زمانی بیشتر توی ذوق می‌زند که می‌بینیم عزتی در سال ۱۳۹۸ در پنج فیلم سینمایی بازی کرده است که در هر کدام نقش‌هایش شبیه به هم بوده است. اینجاست که بازیگر باید با گزیده‌کاری و وسواس، نگذارد مدام در نقش‌های مختلف تکرار شود و تصویری کلیشه‌ای از خودش در ذهن تماشاگر به جا بگذارد. جواد

به این برمی‌گردد که عزتی در بعضی از آنها نقش ناجی و در بعضی دیگر نقشی منفعل داشته است. بازی در چنین نقش‌هایی از زمان خداحافظی جواد عزتی از سینمای کمدی بیشتر به چشم آمده است. هرچند که او در سینمای کمدی نیز به یک فرمول ثابت برای ایفای نقش رسیده بود و خوشبختانه خیلی زود متوجه موضوع شد و با فیلم‌های کمدی خداحافظی کرد. با وجود هوشمندی عزتی در خداحافظی بموقع با نقش‌های تکراری کمدی، او این بار در دام نقش‌های تکراری فیلم‌های جدی و جنایی افتاد. عزتی در «جهان با من برقص»، «آتابای»، «شنای پروانه»، «مرد بازنده»، «خورشید» و سریال «زخم کاری» نقش‌هایی با ویژگی‌ها و مختصات شبیه به هم داشته است و تکرار دوباره آن در «کت چرمی» این سؤال را پیش می‌آورد که چرا عزتی با این استعداد و کارنامه بازیگری،

این موضوع پس از اکران فیلم «کت چرمی» در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر بیش از هر زمان دیگری به چشم آمد. به‌طوری که بیشتر سؤالات خبرنگاران در نشست خبری فیلم درباره تکراری بودن نقش جواد عزتی و کلیشه شدن این بازیگر در نقش‌های مشابه بود. نگاهی به فیلم‌های چند سال آخر جواد عزتی به‌خوبی نشان‌دهنده انتخاب نقش‌هایی کلیشه‌ای توسط او بوده است. او زمانی با بازی در نقش‌های مختلف حسابی خودش را به چالش می‌کشید و حالا چند سالی است از آن انتخاب‌های چالش‌برانگیز فاصله گرفته و خودش را در چند قالب مشخص محدود کرده است. او بعد از بازی در فیلم «جهان با من برقص» در سال ۱۳۹۷، مدام در نقش آدم‌هایی شکست‌خورده، ویران شده و عصبی بازی کرده است. دامنه تنوع این شخصیت‌ها

مجید صالحی؛ بازیگری که دیر توانایی‌هایش را در سینما بروز داد

بازیگر کمدی دیروز، ستاره فیلم‌های جدی امروز

توافقات خوب و مثبت برای برخی بازیگران خیلی دیر می‌افتد، البته تا حدودی باید خودشان را در این موضوع مقصر دانست، چون به قدری خودشان را در یک قالب مشخص محدود می‌کنند که دیگر فرصتی برای ابراز تمام و کمال توانایی‌هایشان نمی‌ماند. مجید صالحی در جشنواره فیلم فجر امسال با فیلم «شماره ۱۰» حسابی خوش درخشید و توانست سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد را ببرد. او در «شماره ۱۰» در نقشی متفاوت ظاهر شد و بقع مستحق گرفتن سیمرغ هم بود. صالحی چند سالی است سعی می‌کند خودش را از قالب بازیگر فیلم‌های کمدی خارج کند و تصویری تازه از جنس بازیگری‌اش نشان دهد.

به‌عنوان کسی که چند نمایش مجید صالحی را در تئاتر دیده‌ام، باید بگویم توانایی‌های او خیلی بیشتر از بازی کردن در

فیلم‌های کمدی تلویزیونی است. او خیلی خوب از پس نقش‌های جدی و سخت برمی‌آید و نشان داده می‌تواند در فیلم‌های جدی بازی کند و بدرخشد. برای کسانی که سینما را از دور دنبال می‌کنند، مجید صالحی در حد همان بازیگر شوخ و شنگ سریال‌های کمدی خلاصه می‌شود، ولی او چند سالی است که تغییر رویه داده و با سختکوشی به دنبال کسب تجربه‌های جدید و پیدا کردن مسیرهای تازه است. صالحی این تغییر رویه در بازیگری‌اش را از اوایل سال‌های دهه ۹۰ آغاز کرد. نخست در نمایش‌های جدی بازی کرد و پس از تست زدن خودش در این نقش‌ها و بازخورد مثبتی که از سوی مخاطبان گرفت، در سینما هم نقش‌های جدی‌تر و سخت‌تر برعهده گرفت. «استراحت مطلق» جزو نخستین آثار صالحی در سینما بود که جنس دیگری از بازی‌هایش را شاهد بودیم. پس از موفقیت صالحی در این نقش‌ها، کارگردانان دیگر نیز به

او اعتماد کرده و در فیلم‌هایشان از صالحی استفاده کردند. مجید صالحی سال گذشته با بازی در «برف آخر» حسابی متفاوت ظاهر شد و درخشید. سریال «سیاوش» را نیز نباید فراموش کنیم که روی کاغذ صالحی می‌چرخید و حضور این بازیگر یکی از دلایل جذابیت سریال به شمار می‌رفت. مجید صالحی در کنار بازیگری، نشان داده کارگردان توانمندی هم هست و در کارگردانی بیشتر به خاستگاه اصلی‌اش که همان طنز و کمدی باشد، نزدیک‌تر می‌شود. او چند باری که به‌عنوان کارگردان پشت دوربین قرار گرفته است، نشان داده می‌تواند اثری درخور تولید کند. سریال «سه در چهار» که سال ۱۳۸۷ روی آنتن رفت، هنوز یکی از بهترین سریال‌های کمدی تلویزیونی به شمار می‌رود. صالحی در کنار بازیگری و کارگردانی، مدت کوتاهی است که مجری طرح و سرمایه‌گذار فیلم‌های سینمایی هم شده است. پتانسیل و

انرژی بالای صالحی در پیشبرد آثار سینمایی و تلویزیونی ستودنی است. او چه پشت صحنه و چه مقابل دوربین، همواره بهترین خودش را ارائه داده و چیزی کم نگذاشته است. مجید صالحی کمی دیر به جایگاه امروزش در سینما رسیده ولی حالا که این اتفاق افتاده است، در بهترین حالت کارهایش را پیش می‌برد.

«دختران جوان»، پدیده‌های چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر

دهه هشتادی‌ها ترکاندند

روزبه فکور
رونامه‌نگار

جشنواره چهل و یکم فیلم فجر شگفتی و سورپرایزهای زیادی را برای علاقه‌مندان به سینما داشت. تعداد فیلم‌ها به نسبت سال‌های پیش بیشتر نبود ولی شگفتی‌هایی که در طول جشنواره رقم خورد، چیزی از دوره‌های قبلی جشنواره کم نداشت. اصلی‌ترین و مهم‌ترین شگفتی جشنواره فیلم فجر به زمان اختتامیه و معرفی بهترین بازیگران زن برگشت. هنگامی که دو دختر جوان، سیمرغ‌های بلورین جشنواره را مال خود کردند تا نامشان به عنوان ستاره‌های آینده سینمای ایران مطرح شود. از این منظر، شگفتی اول جشنواره، دستیابی «پردیس پورعابدینی» به سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن بود. پورعابدینی در شرایطی چنین جایزه سینمایی مهمی را کسب کرد که باید با بازیگران مطرح و باتجربه‌ای جالب اینجاست که پورعابدینی برای اولین بار در سال ۱۳۹۸ با بازی در سریال «آقازاده» رفتن مقابل دوربین را تجربه کرد و در فاصله‌ای سه ساله به بازی در فیلم مهم «غریب» رسید.

تعداد فیلم‌های سینمایی‌ای که پورعابدینی بازی کرده هنوز به تعداد انگشتان یک دست هم نمی‌رسد و او با بازی در چهارمین فیلم سینمایی‌اش ره صد ساله را یک شبه رفت. پورعابدینی متولد ۱۳۷۹ است و ۲۲ ساله. قطعاً بردن این جایزه در این سن و سال تأثیر بسیار زیادی در آینده‌اش خواهد داشت.

شگفتی‌ساز دیگر جشنواره سارا حاتمی بود. حاتمی با بازی در سریال «زخم کاری» شناخته شد. زمان پخش سریال، کسی تصور نمی‌کرد این بازیگر اینقدر زود در سینما بدرخشد. حاتمی برای بازی در «کت چرمی» سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را کسب کرد و برای بردن این جایزه مسیرش سخت‌تر از پورعابدینی بود. حاتمی در رقابت با بازیگران ستاره‌ای مثل پروین نظریه، پانته‌آ پناهی، سحر دولت‌شاهی و رویا تیموریان، سیمرغ را به دست آورد و همین، اهمیت کار او را دوچندان می‌کند. نکته حائزاهمیت دیگر در مورد حاتمی به سن او برمی‌گردد. حاتمی متولد سال ۱۳۸۴ است و ۱۷ سال بیشتر ندارد. گرفتن جایزه معتبری در این سن، برای آن بازیگر ارزش و اعتبار زیادی می‌آورد و می‌تواند تضمین‌کننده آینده‌اش باشد. داوران چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر در اعتماد کردن به بازیگران جوان عالی عمل کردند. معمولاً داوران در جشنواره‌های فیلم فجر، دست‌شان به دادن جایزه به بازیگران جوان نمی‌رود و سعی می‌کنند سیمرغ‌ها را به دست چهره‌های شناخته شده برسانند. اما امسال رویکرد داوران متفاوت بود و آنها با انتخاب‌شان اعتماد به نفس زیادی به دو بازیگر جوان که تازه در آغاز راه بازیگری‌شان هستند، دادند.

داوران چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر در اعتماد کردن به بازیگران جوان عالی عمل کردند. معمولاً داوران در جشنواره‌های فیلم فجر، دست‌شان به دادن جایزه به بازیگران جوان نمی‌رود و سعی می‌کنند سیمرغ‌ها را به دست چهره‌های شناخته شده برسانند. اما امسال رویکرد داوران متفاوت بود و آنها با انتخاب‌شان اعتماد به نفس زیادی به دو بازیگر جوان که تازه در آغاز راه بازیگری‌شان هستند، دادند.

